Emolumentū post mortē est frīm subuentio. Nᵃ i sc̄a societate ē q̄n moritur i
se · i fr̄ibz suis viuūt: q̄ ei post mortē suffragant̄. Q̄ necc̄ia sit sociablitas ei q̄
Cōmendato statu viuentiū sub obediā ⁊ i societate: Victurus ē sēp i societate. iij.
ostendendū ē q̄ necc̄ia sit sociablitas illi q̄ i societate scḋz pfessionē suā semp
oz viuere. Sociabilitatē uo itelligo grāz hn̄di se debito mō cū proxīo. Que aūt
ad hāc sociabilitatē ptineat: i pte appet ex uibꝫ b. dicētis. Arbitror tū q̄ i cogr
gacōe eos bn̄ viuis: si viuis ordiablit̄ sociablit̄ hūilit̄. Ordiabilit̄ tibi, sociablit̄
proxīo. hūilit̄ deo. Et subdit. Sociabilit̄: ut studeas amari ⁊ amare. blandū
⁊ affabilē te exhibere: supportare nō solū patient̄ sꝫ ⁊ libent̄ ifirmitates frīm
tuoꝝ tam moꝝ q̄ corpoꝝ. ¶ Circa sociablitatē notand q̄ sic mēbrū hūāi corpis
cōiūctionē sui ad mēbra naturalit̄ amat. sic ⁊ tremor idicat quē hēt cū separō
eī īminet. ⁊ dolor quē patitur cū ab eis sepat̄ l' dislocatur: sic fr̄ q̄ ē i cong
gacōne iūcturā cōuenientē sui ad ceteros fr̄es oꝫ amare: ⁊ separacōez l' iordina
tā cōiūctionē timere. Sicut accidētis esse ē inesse: sic mēbri ee ē cū alio ee.
Et sicut naturalit̄ appetit ee ⁊ fugit nō ee: sic naturalit̄ appetit vnitatē cū aliis
mēbris ⁊ tīet separacōez. Separatus est inutilis. Oculus erutus inutilis ē similit̄ ⁊
manus abscisa: sic q̄ p apostasiā a cōgregacōe sepat̄ inutil' efficit̄. unde pū. vi.
hō apostata vir inutilis. Si uo manēs i congregacōe ad fr̄es male se hēt: in
dolore viuit. ⁊ aliis doloris ⁊ turbacōis cā existit Cōmendatio vnitatis. iiij. cap.
Quū vnitas valde i cōgregacōe sit necc̄ia. cōmendanda ē ut ametur: diced
est ut pleni' agnoscat̄. Tangendū est ē de hiis que eā efficiūt. ut ad
eam acquirendā via sciatur: ⁊ de hiis q̄ eā ipediūt ut caueant̄. Notand̄ g° q
cū grā excellētior sit q̄ natura. ⁊ sps scūs a quo ē vnitas scē cōgregacōis. excellē
tior sit q̄ nr̄ sps. corp' ē misticū cū xp̄s ē caput nobili' sit corpe hūano: vnitas
istius corpis mistici multo āpli' ē amanda ⁊ suada q̄ vnitas nature. Vnitas ista
multū ē grata deo ⁊ scīs ei', cōgregacōi ē ualde util': demōibꝫ valde terribilis. Q̄
deo multū grata sit: pꝫ ex hō q̄ doctrina xp̄i ad eā efficiēdā fuit. mt̄. xij. Qᵃ non
colligit mecū: dispgit. xp̄i ē colligere: dyaboli dispgere. Transiturus de hō mūdo
pro hac vnitate deuote orauit. io. xvij. Pat̄ scē sua eos quos dedisti m̄: ut sit
vnū sic ⁊ nos. In passione qū mēbra corpis sui pfodi dimisit: tunicā qua figu
bat̄. vnitas corpis mistici. scindi noluit. Itē q̄ hō vnitas multū grata sit deo: pꝫ
ex hō q̄ dicit̄ ē sponse cātiᶜ iiij. Vulnerasti cor meū i vno oculoꝝ tuoꝝ: i. vnitate
cōtēplatiuoꝝ. Vulnerasti inq̄: vulnē amoris. Eccli. xxv. In tribꝫ bñplacitū est
spūi meo q̄ sūt pbata corā deo ⁊ hoībz: cōcordia frīm ⁊ c. ¶ Q̄ hō vnitas placeat
scīs. pꝫ ex hō q̄ tm̄ de ea gratulant̄ ⁊ tm̄ ad eā ortant̄. Multū gratulabat̄ de
ea paulus: phili. ij°. dicēs. Implete gaudiū meū ut idē sapiatis. eamdē carita
tē hn̄tes. Ad eā ē multū hortabat̄ p' cor. 1°. Obsecro ut idē dicatis oēs: ⁊ nō
sit i uobis scismata. Vnitas cōgregacōis valde util' ē. Dū ei tota hꝫ vnitatē
⁊ cōcordiā a spū scō viuificat̄ ⁊ letificat̄, bona ei' augētur. ab hostibꝫ nō su
pat̄. Sicut mēbrū corpis hūāi cōiūctū ceteris mēbris a spū creato viuificat̄.